

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119201950
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1119201950.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci navrhovateľky: N. P. I., L., X. L. XX, X., korešpondenčná adresa: U. XXX, zastúpenej Kanisová & Kanis Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, Bratislava, proti odporcovi: Mgr. Peter Štefanovič, bytom Poľná 17, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11. februára 2018, č.k. 21C/8/2019 - 52 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil odporcovi povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude odporca predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť odporcu na týchto úkonoch, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v trestnom konaní vedenom proti odporcovi. Uviedol, že navrhovateľka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že medzi ňou a odporcom, s ktorým zdieľa spoločnú domácnosť od decembra 2016, približne od augusta 2018 začalo dochádzať častejším hádkam a nedorozumeniam, ktoré sa začali stupňovať a dňa 14.10.2018 sa začal odporca navrhovateľke vyhrážať zabitím v prípade, ak by navrhovateľka od odporcu odišla a vzťah ukončila. Začala mať vážnu obavu o svoj život a zdravie, ako aj o život a zdravie ich maloletého syna, keďže odporca bol v tom čase držiteľom zbrane, ktorú mal uloženú vo svojom trezore v spálni. Keďže svoje vyhrážky odporca zopakoval aj počas prechádzky dňa 27.01.2019, čím v nej ešte viac vzbudil obavu o jej život a zdravie, dňa 30.01.2019 navštívila Obvodné oddelenie Policajného zboru v Bratislave I, Sasinkova 23, Bratislava, kedy príslušníkom Policajného zboru SR popísala svoje obavy a ktorým prehrala nahrávku jednej z hádok s odporcom, v ktorej sa jej odporca vyhráža a podala trestné oznámenie, pričom dňa 31.01.2019 bol odporca príslušníkmi Policajného zboru SR vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 10 dní, bola mu odňatá zbraň a zbrojný preukaz, následne mu bolo uznesením OO PZ Bratislava I ČVS: ORP-97/SMV- BI-2019 zo dňa 31.01.2019 vznesené obvinenie za spáchanie prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Byt, v ktorom navrhovateľka s odporcom býva, sa nachádza vo výlučnom vlastníctve odporcu, a preto navrhovateľka nemôže viac s maloletým synom J. zotrvať v tejto spoločnej domácnosti, je nútená zabezpečiť si iné bývanie za pomoci jej rodiny. Avšak vzhľadom na správanie sa odporcu za uplynulých 6 mesiacov, má z odporcu strach a obáva sa, že odporca sa bude pokúšať vyhľadávať navrhovateľku a v amoku zo vzniknutej situácie jej môže ublížiť. Keďže na nepretržitú osobnú starostlivosť navrhovateľky je odkázaný ich 9-mesačný syn J., považuje jej fyzickú bezpečnosť za nevyhnutnú preto, aby nedošlo k traumatizácii maloletého syna a aby mal tento zabezpečené svoje základné životné potreby, keďže je zatiaľ dočasný. Z predložených listinných dôkazov zistil, že navrhovateľka je matkou a odporca je otcom maloletého J.

Š., B.. XX.XX.XXXX a odporca je výlučným vlastníkom bytu Č.. X, X.L., na D. L. XX P. X.. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 30.01.2019 zistil, že navrhovateľka sa dostavila dňa 30.01.2019 o 20:20 hod. na OO PZ Bratislava Staré Mesto - východ, Sasinkova 23, Bratislava, za účelom oznámenia skutočností nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. Do zápisnice, okrem iného uviedla, že jej druh T.. L. Š. sa jej opakovane vyhrážal zabitím, žije s ním v spoločnej domácnosti na L. XX, X., v máji 2018 sa im narodilo spoločné dieťa, ich spolužitie bolo normálne, zhruba do augusta 2018, kedy boli v Poprade aj s jej rodičmi na dovolenke, tam jej druh slovne útočil na jej rodičov, stále sa tam hádali, jej rodičom sa to nepáčilo, ako sa k nej správa a chceli to riešiť. Jej druh mal na ňu neprijemné a uštipačné poznámky, išlo o znevažovanie, ponižovanie jej osoby. Zhruba od augusta do novembra 2018 bol odporca bez práce a vtedy sa začali medzi nimi hádky ohľadne jeho správania voči nej a zakázal jej rodičom aj vstup do bytu. Zlom nastal dňa 14.10.2018 pri večeri, keď sa ho pýtala, či je rozumné zostávať vo vzťahu, keď majú už dlhšiu dobu nezhody a on to pochopil v tom zmysle, že chce od neho odísť a potom povedal vetu: „ak by ste odo mňa odišli, to vás radšej pozabíjam“. Navrhovateľka rozmýšľala, že zavolá políciu, ale nakoniec si to rozmyslela a išla sa venovať synovi. Najskôr si myslela, že tou vetou myslí ju a ich syna, ale neskôr uviedol, že myslel aj jej rodičov, lebo bol presvedčený, že jej rodičia jej pomôžu v tom, aby ho spoločne pripravili o syna. Dňa 15.10.2018 mu vrátila snubný prsteň, začal sa k nej správať slušne. Dňa 27.01.2019 sa boli prejsť, najprv sa normálne a kľudne rozprávali, ona naznačila, že sa rodina navrhovateľky málo stýka s ich dieťaťom, na čo on reagoval, že celá jej rodina je zlá, že ho jej mama neznáša, nemá ho za nič. Počas hádky mu pripomenula, že sa jej vyhrážal zabitím, načo jej vysvetlil, že tým myslel aj jej rodičov, ale že to povedal len na základe toho, že ho dotlačili k tomu svojím správaním, aby sa jej vyhrážal, on sa bál, že príde o syna. Neskôr, keď hádka pokračovala, zopakoval, že „ak by sme mali odísť, tak nás radšej zabije“ a keď to hovoril, bol vážny a rozčúlený. Neskôr povedal, že má navrhovateľka zavolať niekomu, nech ju príde zobrať. Volala bratovi, ktorý jej doporučil nahlásiť to na políciu, že ju vyhadzuje z bytu, ale uvedomila si, čo to môže znamenať, a preto si to rozmyslela. Chcela sa pobaliť a odísť, na čo jej druh povedal, nech to nechajú na iný deň, že už sa toho stalo ten deň dosť. Dňa 29.01.2019 sa jej druh spýtal, či sa mu nechce ospravedlniť, na čo mu odpovedala, že nie, že ani on sa jej neospravedlnil za vyhrážky. Brat presvedčil navrhovateľku, aby to ohlásila na políciu.

Z uznesenia ČVS: ORP-97/SMV-BI-2019 zo dňa 31.02.2019 zistil, že poverený príslušník OO PZ Bratislava Staré Mesto - východ vznesol obvinenie T.. L. Š. za spáchanie prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 30.01.2019, ČVS: ORP-97/SMV- BI-2019, zistil, že odporca bol za prítomnosti nezúčastnenej osoby vykázaný z bytu č. X na L. D. Č.. XX P. X. na dobu 10 dní. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. h/, § 328, § 329 veta prvá C.s.p. a dospel k záveru, že miera správania odporcu voči navrhovateľke, spočívajúca predovšetkým vo vyhrázaní sa jej osobe, ako aj jej rodičom „zabitím“, dostatočne osvedčuje, že život a zdravie navrhovateľky je zo strany odporcu ohrozené. I keď na inom mieste zápisnice je uvedené, že odporca takého tvrdenie nemyslel „vážne“, prihliadol aj na to, že orgány činné v trestnom konaní vzhladli danú situáciu natoľko vážnou, že vykázali odporcu zo spoločného obydlija po dobu 10 dní a vznesli proti nemu obvinenie za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania. Navrhovateľka osvedčila a odôvodnila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na jej zdraví a živote a potreby dočasnej úpravy pomerov medzi ňou a odporcom do skončenia trestného konania vedeného proti odporcovi. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že navrhovateľka má proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia.

2. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote odporca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd mu vo výroku uznesenia, ktoré má povahu rozhodnutia vo veci samej, neposkytol kvalifikované poučenie podľa § 337 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, čím došlo k porušeniu rovnosti sporových strán a k zmareniu jeho procesných oprávnení (zmarenie možnosti podať žalobu vo veci samej). Týmto postupom bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, spis. zn. 5Cdo/135/2017 z 26.9.2018. K porušeniu jeho práva na spravodlivý proces došlo aj tým, že súd mu spolu s uznesením nedoručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 331 ods. 1 veta prvá Civilného sporového poriadku) a vzhľadom na povahu uznesenia ako rozhodnutia vo veci samej, ide o ďalšie závažné pochybenie (znemožnenie podania kvalifikovaného odvolania proti uzneseniu s povahou rozhodnutia vo veci samej), čo je ďalší dôvod na zrušenie uznesenia. Ďalej uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo pre jeho nezákonnosť a neopodstatnenosť v celom rozsahu zrušené a priložil uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I, spis. zn. 4Pv/38/19/1101-4, zo 04.03.2019.

3. Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla napadnuté uznesenie súdu ako vecne správne potvrdiť, prípadne, ak odvolací súd dospeje k záveru, že v postupe súdu prvej inštancie došlo k pochybeniu, žiadala napadnuté uznesenie zmeniť a formálne procesné vady súdu prvej inštancie odstrániť vo svojom rozhodnutí. Podľa jej názoru dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia boli osvedčené a do súčasnosti trvajú. Zákaz priblíženia sa odporcu k nej bol opodstatnený jej odôvodnenou obavou o vlastný život, primerane ukladajúci povinnosť odporcu vzhľadom na jeho konanie voči navrhovateľke. Namietala, že neodkladné opatrenie nie je závislé od trestného konania. Civilné konanie a trestné konanie sú dve samostatné konania s odlišným predmetom, procesnými postupmi, v oboch konaniach je nevyhnutný iný rozsah dokazovania pred vydaním rozhodnutia, a preto ani zrušenie rozhodnutia v trestnom konaní nemôže bez ďalšieho viesť k zrušeniu rozhodnutia v civilnom konaní. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa nevyžaduje, aby boli skutočnosti nevyhnutné pre nariadenie neodkladného opatrenia preukázané, postačuje, aby boli osvedčené, čo aj spravila, preto súd prvej inštancie vydal správne rozhodnutie a skutočnosť, že v trestnom konaní bolo zrušené uznesenie o vznesení obvinenia voči žalovanému, nemá na tento záver vplyv. Ďalej uviedla, že vzhľadom na to, že súd prvej inštancie vo výroku napadnutého uznesenia neodkladné opatrenie časovo limitoval, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v trestnom konaní vedenom proti odporcovi, podľa jej názoru sa poučovacia povinnosť strán sporu súdom, ako limitovať trvanie účinkov neodkladného opatrenia, v takomto prípade neuplatňuje. Ak by súd túto skutočnosť posúdil iným spôsobom, uviedla, že ide výhradne o procesnú chybu v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie bez zmeny skutkového stavu a nevyhnutnosti upraviť pomery strán sporu, ktorá by nemala negatívne dopadať na navrhovateľku a oberať ju o ochranu nariadeným neodkladným opatrením. Taktiež by jej ochrana poskytnutá nariadeným neodkladným opatrením nemala byť obmedzená ani na základe chyby súdu prvej inštancie, spočívajúcej v nedoručení návrhu nariadenie neodkladného opatrenia odporcovi. Túto skutočnosť nepovažuje za dôvod nezákonnosti samotného uznesenia, ale za chybu v procesnom postupe súdu prvej inštancie po vydaní uznesenia. K predloženému uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 04.03.2019 uviedla, že dozorujúca prokurátorka nesprávne posúdila skutkový stav, čo vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia, pretože navrhovateľka síce podala trestné oznámenie dňa 30.01.2019, ale nešlo iba o skutok odporcu z októbra 2018, ale o vyhrážanie sa odporcu pri hádke v mesiaci január 2019 a o obavu navrhovateľky na podklade prvotného skutku z októbra 2018 v spojení so situáciou v januári 2019, čo prokurátorka nezohľadnila. Prokurátorka tiež nemohla objektívne zhodnotiť mieru strachu navrhovateľky, v odôvodnení nespomína, že odporca vlastní zbrojný preukaz a zbraň, vzhľadom na túto skutočnosť u navrhovateľky mohla vzniknúť odôvodnená obava, že svoje vyhrážky aj dodrží, keďže disponuje prostriedkami, ktoré mu to umožnia. Pokiaľ ide o zvukovú nahrávku uviedla, že si bola vedomá toho, že nejde o zákonne získaný dôkaz pre účely trestného konania, ale nevedela inak dokázať, čo jej odporca hovorí a akým spôsobom jeho vyhrážky sa opakovali a navyše sa inak nedokázala brániť a preukázať, že hovorí pravdu ako tým, že si časť jednej z hádok nahráva. Nesúhlasila s tvrdením prokurátorky, uvedeným v uznesení, že dňa 27.01.2019 sa navrhovateľke a jej rodine odporca nevyhrážal zabitím, pretože až vtedy odporca presne špecifikoval, koho myslel pri svojich vyhrážkach z októbra 2018.; do toho času sa navrhovateľka domnievala, že ublíži jej a spoločnému synovi, v januári 2019 upresnil svoje vyhrážky na osobu navrhovateľky a jej rodičov, čo v zvukovej nahrávke aj jasne odznelo. Ďalej namietala, že SMS komunikácia, na ktorú prokurátorka poukázala v odôvodnení uznesenia, bola iba účelovo vytrhnutá z kontextu všetkých správ a použitá v rámci sťažnosti odporcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods.1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

5. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala, alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita, alebo duševná integrita môže byť ohrozená.

6. Podľa § 331 ods. 1 C.s.p. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, doručí súdu ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľ súdu ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak bolo neodkladné opatrenie nariadené.

7. Podľa § 337 ods. 1 C.s.p., ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1, neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

8. Podľa § 337 ods. 2 C.s.p., súd vo výroku uznesenia podľa ods. 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu, alebo nárokov na náhradu škody, alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

9. Podľa § 337 ods. 3 C.s.p. súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 335 platí primerane.

10. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti aj trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

11. Predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ C.s.p. sú splnené iba v prípade, ak je osvedčené, že konaním osoby, ktorej sa má obmedzenie uložiť, môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby (navrhovateľa). Účelom tohto neodkladného opatrenia je poskytnúť dotknutej osobe dočasnú ochranu, ak existujú vážne dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, jej telesná alebo duševná integrita, osobná sloboda, bezpečnosť alebo sexuálna integrita, s cieľom zabrániť akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. V tomto smere je potrebné vychádzať z účelu aj cieľa nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (U.v.EU L181/4, 29.6.2013), vyjadreného v ods. 6 Preambuly citovaného nariadenia.

12. V prejednáwanej veci odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s citovanými ustanoveniami § 331 ods. 1 a § 337 ods. 1 a 2 C.s.p., keď odporcovi doručil uznesenie, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, a to zásielkou, ktorú odporca prevzal dňa 01.03.2013, avšak nedoručil mu spolu s týmto uznesením aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Týmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil odporcovi oboznámiť sa so samotným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a tvrdeniami navrhovateľky, v ňom uvedenými, a reagovať na tieto tvrdenia navrhovateľky vo svojom odvolaní, v dôsledku čoho mu bolo znemožnené podať kvalifikované odvolanie a tým mu bolo znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo výroku napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania a navrhovateľke neuložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 C.s.p., neuviedol poučenie strán podľa § 337 ods. 1 a 2 C.s.p. o možnosti podať žalobu vo veci samej, právnych následkoch s tým spojených, pričom v takom prípade je súd povinný v zmysle uvedeného ustanovenia poskytnúť stranám kvalifikované poučenie o možnosti podať žalobu vo veci samej a túto žalobu aj špecifikovať uvedením strán a predmetu konania. Nedôvodne navrhovateľka vo svojom vyjadrení namietala, že vzhľadom na limitovanie nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v trestnom konaní vedenom proti odporcovi, sa v danom prípade táto poučovacia povinnosť neuplatňuje, keď takýto záver z ustanovenia § 337 ods. 1 C.s.p. nevyplýva. Uvedené ustanovenie stanovuje poučovaciu povinnosť súdu v prípade, ak nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a navrhovateľovi neuloží povinnosť podľa § 336 ods. 1. Účelom tohto ustanovenia je zachovanie rovnosti sporových strán a zabezpečenie adekvátnej

ochrany práv a oprávnených záujmov strán, proti ktorým neodkladné opatrenie smeruje, čo vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 135/2017 z 26.09.2018. Postupom súdu prvej inštancie spočívajúcim v absencii poučenia o možnosti podať žalobu vo veci samej vo výroku uznesenia, ktorým nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania, bolo odporcovi znemožnené domáhať sa prípadnej procesnej ochrany na základe kvalifikovaného poučenia poskytnutého súdom, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

13. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že súd prvej inštancie tiež neskúmal dôsledne osvedčenie dôvodného podozrenia odporcu z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky z hľadiska intenzity zisteného negatívneho konania odporcu, keď vychádzal len z tvrdení navrhovateľky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 31.01.2019 a zo skutočnosti, že odporca bol vykázaný zo spoločného obydlija po dobu 10 dní a bolo mu vznesené obvinenie za spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania, avšak nezaoberal sa kópiou spisovného materiálu MV SR, Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave I., odbor poriadkovej polície Obvodné oddelenie PZ Bratislava Staré Mesto - východ, doručeného súdu prvej inštancie dňa 07.02.2019, súčasťou ktorého je aj zápisnica o výsluchu odporcu ako zadržaného - podozrivého zo dňa 31.01.2019, spolu s odporcom predloženou SMS komunikáciou medzi stranami, úradný záznam zo dňa 30.01.2019 a ďalšie listinné dôkazy. Z napadnutého uznesenia nevyplýva, že by sa súd oboznámil aj s obsahom týchto listín a vyhodnotil ich z hľadiska skutočností z nich zistených a vyplývajúcich a vzhľadom na to odvolací súd považuje za predčasný záver súdu prvej inštancie, že navrhovateľka osvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na jej zdraví a živote a potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi stranami do skončenia trestného konania vedeného proti odporcovi, navrhnutým neodkladným opatrením, keď aj zo samotných tvrdení navrhovateľky vyplýva, že odporca svoje vyhrážky voči navrhovateľke vysvetlil tak, že to nemyslel vážne, povedal to v afekte a hneve, v situácii, keď bol presvedčený, že rodičia navrhovateľky jej pomôžu v tom, aby ho pripravili o syna, ku ktorému má silný citový vzťah, pričom obavu zo straty vzťahu so synom v ňom zrejme vzbudilo aj správanie navrhovateľky, ktorá podľa jej vyjadrenia taktiež v návale zlosti vykričala, že sa môže stať, že zariadia, že uvidí malého jedného mesiacne. Pokiaľ ide o vyhrážanie sa odporcu navrhovateľke dňa 27.01.2019, intenzitu tiesnivých pocitov a pocitu strachu navrhovateľky o jej život a zdravie, ktorú malo uvedené konanie odporcu spôsobiť a vyvolať u navrhovateľky, treba posudzovať aj v súvislosti s ďalšími okolnosťami uvedenými aj samotnou navrhovateľkou a to, že medzi stranami počas ich prechádzky došlo k hádke v súvislosti s vysvetľovaním si predchádzajúceho konfliktu.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C.s.p., v ktorom súd prvej inštancie doručí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odporcovi, opätovne posúdi jeho dôvodnosť na základe všetkých doposiaľ predložených listinných dôkazov a v prípade nariadenia neodkladného opatrenia, ak na to budú splnené podmienky, uvedie vo výroku svojho rozhodnutia aj kvalifikované poučenie strán o možnosti podať žalobu vo veci samej.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci, podľa § 396 ods. 3 C.s.p.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom

rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).